

COMENTARI

Lectura

1 És en aquest punt que entra en joc el sistema de preferències al·ludit per fer la distinció inicial. Perquè, atès que la lectura és un solaç –el vici impune de Larbaud¹– cada lector l'orientarà segons les seues necessitats morals o psicològiques. Els uns –torne a la
5 simplificació– tractaran de trobar en la literatura un suplement de somni; els altres, un suplement de vida. Uns voldran escapar, amb el llibre, de la urgència dolorosa amb què els assalta la vida; d'altres li demanaran un contacte més ampli amb l'amargor inevitable, voraç i temptadora, d'aquesta mateixa vida. Convé, però, fer encara un altre
10 aclariment. Tots dos lectors, tots dos tipus de lector, al meu veure, pel sol fet de ser-ho, de ser lectors, ja suposen una distància entre ells i la vida. L'home que viu, que viu intensament –o que es pensa que viu intensament– no sent el desig de llegir. Teòricament, l'home *vital* no en sentirà més que qualsevol animal –una vaca– sa: ell
15 seria l'animal sa. Però aquest home no existeix: l'home és sempre un animal malalt. I quan no busca remei –o calmant– en la lectura, el trobarà en d'altres recursos que solem qualificar d'embrutidors: l'alcohol, el cinema o el que siga.

De tota manera, per paradoxal que semble, el suplement de somni i el suplement de vida, adés esmentats, no es corresponen amb els respectius mancaments. Seria natural que l'home de realitats acudís, com a lector, als llibres d'evasió, i que l'home abstret o poruc de la realitat anàs als llibres que li'n donaren notícia. Però, per regla general, la compensació no es dóna, en aquest punt. Veiem, en canvi, que cada lector pretén prolongar en la lectura el fil de les seues preocupacions habituals. El qui té por a la vida del carrer segueix tenint-ne a la mateixa vida en els llibres: les repugnàncies no es resignen a desaparèixer perquè el seu objecte es presente sota espècie literària. I, al contrari, l'amor a les coses i als homes, en la seua tragèdia fatal, es manifesta igualment en el gust de lector. Al capdavant, llegir és seguir vivint, i cadascú ho fa a la seua manera.

Joan FUSTER. *Diccionari per a ociosos*. Edicions 62

Comenteu els següents aspectes:

Àmbit i gènere

Esquema

Valoració

Tipus de text

Tesi i títol

Varietat

Resum

